

वा० रा०

॥१२७॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ नृपाज्ञापरिपंथिनः ॥ तदाज्ञाविरुद्धकर्तारः ॥ अमर्षप्रभवोऽक्षमाजन्यः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ समप्रतिष्ठां समतलां ॥ जगतीं भूमिं दृष्ट्वेत्यनुकर्षः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
तौ सर्वानरपूज्यौ चरणावित्यन्वयः ॥ ३९ ॥ जलमानः ॥ इतिरामाभि० रा० ति० वा० सु० द्विषष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ॥ ततइति ॥ १ ॥

सु० कां०

इष्टंमधुवनं त्येतत्सुग्रीवस्य महात्मनः ॥ पितृपैतामहं दिव्यं देवैरपि दुरासदं ॥ ३२ ॥ सवानरानिमान्सर्वान्मधुलुब्धान् गतायुषः ॥ घातयि
ष्यति दंडेन सुग्रीवः ससुहृज्जनान् ॥ ३३ ॥ बध्वात्येते दुरात्मानो नृपाज्ञापरिपंथिनः ॥ अमर्षप्रभवो रोषः सफलो मे भविष्यति ॥ ३४ ॥ एवमु
क्त्वा दधिमुखो वनपालात् महाबलः ॥ जगाम सहस्रोत्पत्य वनपालैः समन्वितः ॥ ३५ ॥ निमेषान्तरमात्रेण सहि प्राप्नो वनालयः ॥ सहस्रां
श्रु सुतो धीमान् सुग्रीवो यत्र वानरः ॥ ३६ ॥ रामं चलक्ष्मणं चैव दृष्ट्वा सुग्रीवमेव च ॥ समप्रतिष्ठां जगतीं माकाशान्निपपात ह ॥ ३७ ॥ स
निपत्य महावीरः सर्वैस्तैः परिवारितः ॥ हरिर्दधिमुखः पालैः पालानां परमेश्वरः ॥ ३८ ॥ स दीनवदनो भूत्वा कृत्वा शिरसि चांजलिं ॥ सुग्री
वस्याश्रुतौ मूर्ध्ना चरणौ प्रत्यपीडयत् ॥ ३९ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० सु० द्विषष्टितमः सर्गः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
ततो मूर्ध्ना निपतितं वानरं वानरर्षभः ॥ दृष्ट्वैवोद्विग्नहृदयो वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १ ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ कस्मात्त्वं पादयोः पतितो मम ॥ अभयं
ते प्रदास्यामि सत्यमेवाभिधीयतां ॥ २ ॥ किं संभ्रमाद्वितं कृत्स्नं ब्रुहि यद्वक्तुमर्हसि ॥ कच्चिन्मधुवने स्वति श्रोतुमिच्छामि वानर ॥ ३ ॥ स स
माश्वासितस्तेन सुग्रीवेण महात्मना ॥ उत्थाय समहा प्राज्ञो वाक्यं दधिमुखो ब्रवीत् ॥ ४ ॥

॥१२७॥

कृत्स्नं हितं तत्ब्रुहि ॥ यतस्त्वं सर्वमुचितमनुचितं च वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ ४ ॥

॥ २ ॥ किं संभ्रमात्कस्य भयादिहागतोसीति शेषः ॥ य